

לפרשת קדושים

כולם יכולים

צוות חברים מקשיבים

בתחילת פרשתנו מופיע ציווי - 'דבר אל כל עדת בני ישראל... קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלוהיכם'.

פעמים רבות הצטווה משה רבנו להעביר מסר אל עם ישראל. ציוויים ואזהרות, מצוות עשה ולא תעשה, חוקים, משפטים, דברי מוסר וחכמה, נבואה לשעתה ונבואה לדורות.

אבל לא תמיד הוא הצטווה לומר זאת ל'כל עדת בני ישראל'. וודאי, הוא הצטווה ללמד את בני ישראל ולימד את כולם, אבל הציווי מופיע בדרך כלל בצורה פחות כוללנית. משהו מסוג 'דבר אל בני ישראל...'. למה הדגש אצלנו 'כל עדת בני ישראל'?

אפשר להסתכל על זה משני כיוונים, ואחר כך לגלות שהם בעצם אותו דבר.

א' - לפעמים חושבים שרק אנשים ספציפיים יכולים להיות קדושים. בעצם לא לפעמים אלא בדרך כלל. כך הדבר אצל כל האומות. ישנם אנשים בודדים, יחידים, שמגיעים אל הקדושה. לא כך אצלנו - הציווי להיות קדושים הוא לכל העם.

ב' - לפעמים חושבים שקדושה פרושה להתנתק מהעולם, מהחיים, מהחברה וכל הקשור אליה. כך זה אצל אומות העולם. אצלנו מלמדת התורה שהקדושה מתחילה בקשר לעם כולו ובשום אופן לא בהתנתקות ממנו.

ושני הדברים הם בעצם אחד - עם ישראל במהותו מחפש קדושה. ככל שאדם קשור יותר לעם ישראל הוא קשור יותר לחיפוש הזה. לכן כולנו מצווים להיות קדושים ולכן הדרך אל הקדושה עוברת דרך אהבת העם.

זהו גם פשר הסיום 'כי קדוש אני ה' אלוהיכם' - וודאי שהקב"ה קדוש, ואף על פי שהוא מרומם ונישא מכל העולם, הוא מגלה קדושתו דרך חיבור אל העולם בכלל ואל עם ישראל בפרט. אם הקב"ה, האין סוף, חפץ בקשר לעם ישראל, וודאי שכל הרוצה להתקדש ולהתקרב אליו צריך לחפוף בקשר כזה.